

DE COLUMBUS

Voor de compagnons de route van de Columbus:

Hilde, Mathias, Marleen, Wouter, Els,
Lieve, Jef, Filip, Philippe, Jeroen, Annelien,
Stefaan, Laurens, Linde en Jan

DE
COLUMBUS
WIM LYBAERT & LAURENS VERBEKE

*Het is beter om te reizen
dan om aan te komen*

VOORWOORD	6	
INLEIDING	11	
DE ZEVEN WEGWIJZERS	14	
WEGWIJZER 1	18	Vertrek zonder plan
	26	Onvoorbereid zijn staat haaks op mijn natuur
WEGWIJZER 2	48	Laat je leiden door het toeval
	56	Maar hoe perfect kan toeval zijn?
WEGWIJZER 3	78	Vermijd de snelweg
	86	Zorg dat er altijd vuur is
WEGWIJZER 4	108	Volg de bocht
	116	Ik volg graag mijn buikgevoel... Dat staat altijd op 'honger'
WEGWIJZER 5	144	Laat de tijd los
	152	Ik ben een man van de klok, maar in de natuur werkt dat niet
WEGWIJZER 6	174	Volg je verbeelding
	182	Ach, wie kent ons hier?
WEGWIJZER 7	208	Vind in de aankomst het begin
	216	Met de jaren kom ik steeds meer bij mezelf
DANKWOORD	239	
COLOFON	240	

Het is ongelofelijk hoeveel mensen me over *De Columbus* hebben aangesproken. Hoe ze van het programma hebben genoten, maar vaak ook over hoe aanstekelijk ontspannen ik wel was: ‘Ja Wim, jij kunt dat toch wel goed, loslaten.’

Dat doet natuurlijk deugd, maar ik vind het niet echt mijn verdienste. Het is de Columbus die me in een andere toestand heeft gebracht. Die heel wat zaken in mij heeft gevoed en andere de nek heeft omgewrongen. Het is door te *columbussen* dat ik mijn balans beter in evenwicht kan houden en dat ik die rust op televisie kan doorgeven.

Het goeie nieuws is dat het niet aan je persoon of je karakter ligt, maar dat je met een paar eenvoudige ingrepen de balans gewoon kunt keren. Iedereen kan columbussen, je hebt er geen grote bus voor nodig hebt. Je kunt het in grote en kleine dingen vinden, als je af en toe maar eens afstapt van je gewoontes en het over een ander boeg durft te gooien.

Wim

Wim Lybaert.

Laurens Verbeke.

Een goed evenwicht tussen denken en doen geeft rust. Als je doet zonder te denken kun je de ene kick na de andere beleven. Tot je tegen een muur aan knalt en het best even bezint voor je opnieuw begint. Maar van te denken zonder te doen kun je dan weer echt kierewiet worden.

Zotte dingen doen of zot worden? Denken en doen houden elkaar maar beter in een gezond evenwicht. Het is goed om een balans te vinden in jezelf, maar ook in je omgeving, op het werk, in je gezin.

Wim en ik hebben het geluk dat we die balans samen kunnen beleven in ons werk. We kennen elkaar al jaren, van bij de start van *Man bijt hond*. In onze samenwerking vandaag wisselen denken en doen elkaar perfect af.

Ook in dit boek hebben we naar een evenwicht tussen theorie en praktijk gezocht. Met de inleiding en de zeven wegwijzers heb ik het geraamte van het boek voor mijn rekening genomen. Noem het de filosofie van *De Columbus* of de kunst om denken en doen in balans te houden. Het doen komt van Wim. Hij heeft met zijn leven en belevenissen tijdens de Columbusreizen het vlees aan de zeven ribben gehangen. Het is een praktische opdeling om je een beetje wegwijs te maken in het columbussen, maar geraamte en vlees staan niet los van elkaar. Ze vormen één lichaam, en net als denken en doen zijn ze twee kanten van hetzelfde verhaal.

Laurens

Els Pynoo, Noordrijn-Westfalen (Duitsland).

IEDEREEN COLUMBUS

De Columbus is gebouwd om te columbussen. Maar eigenlijk heb je daar niet eens een bus voor nodig. Het kan overal. Thuis, op het werk, voor het slapengaan, op vakantie. Op voorwaarde dat je de zeven wegwijzers volgt die Wim en zijn gasten tijdens hun reis naar het onbekende en een hele reeks ontdekkingen gidsten en hen even de druk en de hectiek van de dagelijkse ratrace lieten vergeten.

Omdat de aarde rond is, geloofde Christoffel Columbus dat je niet alleen via het oosten maar ook via het westen in Indië kon komen. Zo ontdekte hij in 1492 ‘per ongeluk’ de Nieuwe Wereld. Hij zocht Indië maar vond Amerika. Toen hij veertien jaar later stierf, verkeerde hij nog altijd in de waan dat hij voet aan wal had gezet in Indië. Veruit de beroemdste ontdekkingsreiziger ontdekte dus iets helemaal anders dan wat hij zocht. Omdat hij in Indië dacht te zijn, noemde hij de inheemse bevolking die hij op de Bahama’s aantrof Indianen. Alle begin is moeilijk als je wilt columbussen, zelfs voor Columbus.

Columbussen is een state of mind en als je het vaak doet, kan het zelfs een manier van leven worden. Om het te kunnen, moet je leren nu en dan je verstand uit te schakelen. Dat werkt bevrijdend, zeker omdat ons brein de voorbije 300 jaar in alles wat we ondernemen onze belangrijkste wegwijzer is geworden.

De ontwikkeling van soorten wordt gedreven door natuurlijke selectie. Dat inzicht hebben we aan de bekende negentiende-eeuwse evolutiebioloog Charles Darwin te danken. Evolutie is het gevolg van de voortdurende aanpassing van een soort aan een almaar veranderend milieu, zo leerde hij ons. Hoe beter een soort zich aan haar omgeving aanpast, hoe groter haar kans om te overleven.

Om ons als homo sapiens beter aan onze omgeving aan te passen, gebruiken we ons verstand. Dat maakt ons tot speciale dieren. Wanneer we het woord ‘mens’ gebruiken staan we er niet bij stil, maar in het Latijn betekent het letterlijk ‘geest’ of ‘verstand’. We zijn mens omdat we verstand hebben en we hebben verstand omdat we mens zijn. Met dat verstand proberen we de grillige natuur naar onze hand te zetten.

We hebben de voorbije eeuwen de ene uitvinding na de andere gedaan. Onze inventiviteit heeft sinds de eerste industriële revolutie 300 jaar geleden een ongekende vlucht genomen. We gingen zo sterk in de kracht van ons verstand geloven dat we ons niet langer aan onze omgeving wilden aanpassen, maar de omgeving zo veel mogelijk aan ons ‘verstand’ hebben aangepast.

Dat de mens beter wil zijn dan een beest valt te begrijpen. De natuur is wreed en meedogenloos, en het is een goede zaak dat we er op veel vlakken in zijn geslaagd die beestachtige wreedheid met ons verstand te regelen. Maar dat we het beest helemaal willen bannen, is een overmoedige ontkenning van onszelf en onze eigen aard. We zijn helemaal niet alleen geest, we zijn een uniek geestbeest. We zijn dieren die zich heel verstandelijk aan de natuur hebben aangepast. We kunnen het beest onmogelijk uit onszelf halen. Geest en beest zijn één en functioneren niet los van elkaar. En dat zal altijd zo zijn.

Vandaag zijn we een compleet nieuw tijdperk ingestapt. Sinds de digitale revolutie is een parallelle wereld ontstaan. Wereldwijd is boven onze hoofden een virtueel net gespannen. Met een simpele druk op de knop is ons verstand met dat web verbonden. Met het hoofd hoog in de virtuele hemel krijgen we het zalige gevoel dat we alles onder controle kunnen houden. Vanuit onze luie zetel kunnen we onophoudelijk op jacht gaan op het internet. Sms’jes, mails, gemiste

boodschappen, pushberichten: we checken om de haverklap of we nog wel mee zijn. Met de digitalisering bouwden we onze wereld om tot een computerspel. We razen als een ware Pacman – het legendarische gele happertje uit de jaren tachtig – over de denkbeeldige snelweg. De virtuele verleiding is zo groot dat we al te vaak de voeling met de grond verliezen. De Pacman heeft zich als het ware in onze hersenstam genesteld.

Onze geest wordt zo nog maar zelden door de natuurlijke omgeving uitgedaagd. Het contact tussen geest en beest is meer dan ooit verloren geraakt, door de virtuele overdrive waarin we ons bevinden. Hoog tijd voor actie!

Door te columbussen proberen we ons bazige verstand te temmen en het weer voeling met de realiteit te laten krijgen. Zo wordt het evenwicht tussen geest en beest hersteld. Wie columbust, is zich er maar beter van bewust dat ons hoofd koppig is. De geest wil het beest de baas zijn en stelt zich er altijd boven.

Maar de Columbus leert ons hoe we onze koppige kop om de tuin kunnen leiden. De zeven wegwijzers zijn daarvoor de ideale leidraad. Ze bieden tegengas en werken in op ons gezond verstand. Noem het een stille missie van klein verzet.

* * *

DE ZEVEN WEGWIJZERS

---

1. VERTREK ZONDER PLAN
2. LAAT JE LEIDEN DOOR HET TOEVAL
3. VERMIJD DE SNELWEG
4. VOLG DE BOCHT
5. LAAT DE TIJD LOS
6. VOLG JE VERBEELDING
7. VIND IN DE AANKOMST HET BEGIN

Hoe kun je deze wegwijzers het best lezen?

Overmatig gebruik van het verstand kan de (volks)gezondheid schaden. Daarom geven onze zeven wegwijzers flink tegengas. De ene wegwijzer volgt uit de andere, en allemaal geven ze dezelfde richting aan. Maar die wordt pas helemaal duidelijk als je de hele weg aflegt. Hun kracht zit in de aaneenschakeling. Net als de ijsblokken van een iglo als een overkoepelend verhaal in elkaar schuiven.

We brengen geen zwart-witverhaal, en we doen al helemaal niet aan exacte wetenschap. We willen alle kleuren van het leven zicht- en voelbaar maken. Speling toelaten. Want spelen is wat we willen doen door te columbussen.

Ben je klaar om te vertrekken? Stap in en volg de weg van de Columbus. Ontdek wat je vergeten bent, en misschien herken je een onverwachte Nieuwe Wereld in jezelf.

Marleen Merckx, Bourgogne (Frankrijk).

